

NARO

6. Olağan Bildiri

Eylül 2003

Zihinsel cenazemizin omzu akbabalı levazımatçıları, hayatımızı koca bir mezarlığa dönüştürürken, o mezarlığın nebbaşlığına soyunmakla kalmayıp, nekrofil zevklerini üzerimizde tatmin etmekten de bir an olsun tereddüt etmiyorlar. Deklanşöre ve tuşlara basmak zorunda olmadıkları bütün parmakları, üzerimize radyasyonlu kurşunlar yağdırmak için tetikte beklerken, banka soyguncusu ve yedek parça kaçakçısı patronlarının günahlarını örtmek ve o örtünün ardında bekleyen çoluk çocuğa Karagöz seyrettirmekten de geri kalmıyorlar. Gazeteler ve gazeteciler, bulmaca ve gençlik ve kadın ekleriyle ve neye göre kutsal olduğu belli olmayan bir ecnebi tepesinin Panavision renkleriyle ve dört köşe yazarlarıyla ve sahte kahramanlarıyla ve ispiyon hamallarıyla ve tiraj andavallarıyla, her biri birbirinden 6 sıfırlı 70 koca milyonun içinde, toplasan altı tane sıfır etmeyecek 3 milyonluk bir zümreye, gelmiş geçmiş bütün nüshalarıyla tek sıfır bile etmeyen ürünler sunmak için çırpınıyorlar. Ey insan, bil ki seni aptal, seni gerzek, seni aymaz, seni duymaz, seni görmez sanıyorlar! Çünkü seni aptal, seni gerzek, seni aymaz, seni duymaz ve seni görmez kılmak istiyorlar! Ey basın! Seni aptal! Seni gerzek! Seni aymaz! Seni dört gözü kör, sekiz kulağı sağır budala! Mutlu musun tirajınla.?

İkibuçuguncu dünya savaşı, mezar kazsan petrol yağı fişkıran komşu topraklarda değil, masa başlarında ve kırmızı hatların ucunda son hızıyla sürüp giderken, emperyalizmden anlamadığı için çöküp giden şanlı imparatorluğumuzun yüzyıllarca barış içinde yaşattığı çorak topraklar, petrolle beslenen korku simsarlarına peşkeş çekiliyor. Halkçısından sermayecisine, milliyetçisinden dincisine, en ipe sapa gelmez ideolojiler tarafından aslında hep aynı şeytanın sofrasına konmak üzere, onlarca yıldır acımasızca ezilmiş, korkutulmuş, sindirilmiş ve en nihayet kendi tarih ve kültürüne dahî küstürülmüş milyarlarca insan, bize bugün bile büyük gelen küçük tokatlarla, belki de son ve en korkunç yumruğun ölümcül şiddetine hazırlanıyorlar. Millet bilincine sahip olanların iman sahibi olanlar tarafından, iman sahibi olanların eşitliğe inananlar tarafından ve eşitliğe inananların da en eşitler tarafından yok edildiği bu kapalı devre imha düzeni sürüp gittikçe, birileri ellerini ovuşturup bunu hangi metresleriyle kutlayacaklarını düşünüyorlar. Ve dışarıdakileri bilemeyiz ancak,

içeridekiler bu metresleri yukarıda bahsi geçen gazetelerin parlak ilavelerindeki resimlerden seçiyorlar!

Daha gerçek hayata açamadığı gözlerini bu satırlarda gezdirme hatasına düşen genç dostlar, çevrenizi saran gafil zevkler denizine balıklama damladan önce, nasıl bir neslin halefi olduğunuzu bilin! Bizim babalarımız besmeleyle kesilmeyen et haram diye, adı komüniste çıkan kasaptan et almazdı. Adı komüniste çıkan kasap vatanını en az kendisine iftira attığı iddia edilen manav kadar sevse bile, ne fayda?! Ne günlerdi onlar hey hat! Önce manavı kasabın komünist olduğuna inandırdılar, sonra da kasabı manavın faşist olduğuna... Derken manavcılar et, kasapçılar ot yemez oldu. Et yiyenler ot yiyeni, ot yiyenler et yiyeni sevmez oldu. Yetmedi, kimilerimizin babası, manavın milleti korumak için kasaba, kasabın halkı korumak için manava sıkığı kurşunlarla vuruldu. Ve sağ kalanlardan; kiminin proteini, kiminin vitamini eksik tohumlarından, işte bu kayıp nesil doğdu!

Kendi komşularını ilaçlı içkilerle uyutanlar, onlarca yıldır bütün komşularımızdan nefret etmemiz için ellerinden geleni yaptılar. Öyle ya! Kiminin toprağımızda gözü vardı, kiminin bacılarımızda; kimi bize şeriat ihraç etmeye çalışıyordu, kimi komünizm; kimi aramıza ajan sokuyordu, kimi tekerimize çomak... Oysa söz konusu komşuların her biri de bizimle ilgili aynı korkularla dolduruluyordu. Dört yanımızdan tehditler yağıyordu: "Bu kış komünizm geliyor"du, "mollalar minarelerin dibine füze, ucuna nükleer başlık takıyor"du. Bizi kendi işine karıştırmayıp burnunu bizim işlerimizden bir türlü çıkaramayanların işine gelmeyen bütün devletler, bütün kurumlar ve bütün liderler terörist; sayısız ortak çıkarımızın bulunduğu bütün komşularımız düşmandı. Dünyada tek bir dostumuz olduğunu sanmamız için ellerinden geleni yaptılar. Evlerimize, okullarımıza ve hatta camilerimize kadar girip kitlelerin asgari müştereklerde dahî bir ortak bilinç geliştirememeleri için bütün yöntemleri denediler. Cahil gözlere at gözlükleri takıp sevabı olanın hatasını, hatası olanın sevabını sildiler. Kiminin önüne bir kutu koydular, sadece buraya bakacaksın dediler. Onlara önce entrikayı, sonra acımasızlığı öğrettiler. Geri kalanları parçalara bölüp, her grubun eline ayrı kitap tutuşturdular ve "başka kitap yok" dediler. Oysa her grubun kitabı, diğer grupların kitaplarına nefret kusmaktan başka bir şey yapmıyordu. Herkes düşmandı! Herkes haksızdı! Sadece biz haklıydık! Öyleyse biz kazanmalıydık! Peki biz kimdik? Kutu ne gösteriyorsa o! Kitap ne yazıyorsa o! Sonunda kiminin tek dostu bir aptal kutu oldu, kimininki de düşmanlıktan başka bir şey öğretmeyen kitaplar. Ve kutuyu dost bilenler kutuda, kitabı dost bilenler de diğer kitapları yakmak için çıkardıkları yangında yitip gittiler... Geriye ise daha fazla kutuya ve kitaba bölünmeye hazır; yapayalnız ve tek başına olduğunu bilen ve fakat ne bireylik ne de bütünlük bilinci taşıyan gafiller kaldı... Seni işte o gafiller yetiştirdi!

NARO, uzun bir suskunluğun ardından, ikinci yılına tüm dünya adına tarifsiz kederler içinde girerken, bu en acı, en korkunç, en sıkıcı ve en anlamsız bildirisinde, mevcut ahval ve şeraite yönelik tek bir çözüm önerisi dahi sunmamaktadır. Oysa bu oluşumu vücuda getiren bireylerin her biri, daha ilkokul sıralarında idrakine muvaffak oldukları çirkinliklere inat, daha güzel bir dünya hayaliyle yanıp tutuşmaktadır. NARO, dallarında kuşların cıvıladığı ve fakat aralarında istihbaratçıların gizlenemediği ağaçlarla dolu gür ormanlar, asit yağdırmayan bulutların ardından muzipçe göz kırpan sağlıklı bir güneş, uçsuz bucaksız ve mayınsız çayırlarda otlarken kurdun hangi yönden geleceğini bilen kara gözlü akça pakça kuzular, en çakmak bakışlı sarışımından en bön esmerine kadar tüm atalarının bilincinde olup onların her birini hatasıyla

sevabıyla bağına basabilen milletler, Yehova'dan Zeus'a, Manitu'dan Müslüm Baba'ya tüm tanrıların iyi kalplerde aynı Allah'ı simgelediğine inanırken, bu birlik inancını çıkarıcı tarikatlara peşkeş çekmeyi kabul etmeyen imanlı ruhlar; ve sınırları en açık fikirleri dahi aşan, gücü en korkunç savaşçıları dahî titreten bir barış istiyor. NARO, manavı, kasabı, bakkalı, çöpçüsü, imamı, hahamı, papazı ve hatta muhtarı ile, sakin bir mahalle, huzurlu bir şehir istiyor. Çünkü NARO bu şehri, bu ülkeyi, bu dünyayı, bu evreni ve hepsini yaratana seiyor. Özetle, NARO, sıcak spotlu stüdyoların soğuk klimaları önünde şaşkınlık terleri dökerken söylediği yalanlara en az bizi olduğu kadar kendisini de inandırmak için binbir takla atan Nuri Alço için bile daha güzel bir dünya istiyor!

NARO tek bir şey istemiyor: kızıl adamdan gaspettiği toprağı korumak için binbir renkten adamların üzerine siyah adamlar yollayan beyaz adamı! NARO'nun en büyük savaşı, dünyada bir NARO'nun var olmasını zorunlu kılanlara karşı! NARO'nun en büyük düşmanı gaflet! NARO'nun en büyük gücü: Allah'ın hepimize bahşettiği en büyük nimet! Ve NARO'nun en korkunç silahı... Daha hiç bir şey görmediniz...

Biz, ardımıza daha varlığımızdan haberi dahi olmayan milyarlarca suskun dünya vatandaşı ile, tek başımıza, ikibuçuguncu dünya savaşının en güçlü taraflarından biriyiz! Biz, iyilere kötülük getirecek her şeyin mubah olduğu bir dünyanın en büyük düşmanıyız, şüphesiz! Ve fakat bu savaş sürdükçe, sadece kendi çıkarları için her şeyin mubah olduğunu düşünenleri kendi silahlarıyla vurmak adına, yargısız infazdan işkenceye, kitle imha silahlarından psikolojik savaşa, bütün yöntemleri sonuna kadar deneyeceğiz. İpliklerini pazara çıkaracağız! Kirli tohumlarını kurutacağız! Baskın çirkeflerini sindireceğiz! İki para etmez ciğerlerini sökeceğiz! Gece görüşlü gözlerini deşeceğiz! Tele-kulaklarını keseceğiz! Kendi doymaz iştahlarını beslemek için dünyaya ve insanlığa ödettikleri bütün bedelleri, ateşli fitiller misali burunlarından getireceğiz! Taa ki, hiçbirinin yengeye selam söyleyip çoluk çocuğu öpecek hali kalmayınca kadar! Taa ki, artık NARO'ya ve her şeyin mubah olduğu savaşlara gerek bırakmayacak kadar güzel bir dünya kurulana kadar!

Her şey daha güzel bir dünya için!

Nuri Alço Revival Organization, 2003